

Målnummer:	4451-07	Avdelning:	1
Avgörandedatum:	2009-06-10		
Rubrik:	Fråga om förutsättningar förelåg för uttag av mervärdesskatt enligt bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning vid försäljning av begagnade bilar (I-II).		
Lagrum:	3 kap. 30 f § och 9 a kap. 1 § första stycket 2 mervärdesskattelagen (1994:200)		
Rättsfall:	EG-domstolens dom i mål C-409/04, Teleos		

REFERAT

I.

Skatteverket beslutade den 25 februari 2005 att påföra Car & Van Sweden AB (bolaget) värdet av förvärv av varor från annat EG-land med 418 694 kr (213 933 kr + 204 761 kr). Utgående mervärdesskatt påfördes med 104 673 kr. Avdrag för ingående mervärdesskatt medgavs med motsvarande belopp. - Skatteverket beslutade dessutom att påföra omsättning inom Sverige med 595 000 kr (295 000 kr + 300 000 kr) samt utgående mervärdesskatt med 85 236 kr efter avräkning av redan redovisad utgående skatt enligt reglerna för vinstmarginalbeskattning. Besluten motiverades med att bolaget inte hade rätt att tillämpa systemet med vinstmarginalbeskattning i 9 a kap. mervärdesskattelagen (1994:200), ML, avseende försäljning av husbilar som hade köpts in från Tyskland, utan skulle beskattas enligt de vanliga reglerna. Ändringarna avsåg perioderna januari, februari, april och augusti 2004.

Bolaget överklagade beslutet hos länsrätten och yrkade att systemet med vinstmarginalbeskattning skulle få tillämpas på de aktuella försäljningarna. Bolaget yrkade även ersättning för biträdeskostnader såväl i Skatteverket som i länsrätten. Bolaget anförde i huvudsak följande. Bolaget hade uppfyllt kraven på fakturor där hänvisning görs till systemet med vinstmarginalbeskattning och också visat att den tyske säljaren köpt bilarna från en privatperson. Detta hade accepterats av Skatteverket. Det ytterligare krav som nu ställdes innebar att bolaget måste få ta del av säljarens bokföring för att vara säker på att denne redovisat rätt. Detta låter sig inte göras i praktiken.

Skatteverket bestred bifall till såväl överklagandet som ersättningsyrkandet.

Länsrätten i Jönköpings län (2006-11-28, ordförande Flyme Ahlstrand), som den 22 november 2006 höll muntlig förhandling i målen, yttrade: Vid den muntliga förhandlingen har parterna anförde i huvudsak följande. - Bolaget: Säljaren har inte någon skyldighet att till köparen redovisa att beskattning skett. I nu aktuellt mål har säljaren inte betalat in någon skatt utan har till den tyska skattemyndigheten påstått att det är fråga om ett gemenskapsinternt förvärv. Sedan den 1 januari 2004 är det ett krav inom hela gemenskapen att det vid ett gemenskapsinternt förvärv ska anges i fakturan varför mervärdesskatt inte ska betalas. Att det skulle vara fråga om ett sådant förvärv framgår inte av fakturorna. Av dessa framgår i stället att säljaren hänvisar till systemet med vinstmarginalbeskattning. Om säljaren har hänvisat till detta system bör köparen också kunna lita på att dessa bestämmelser får tillämpas. Säljarens bedrägliga förfarande att inte betala skatt ska inte drabba en köpare som varit i god tro, jfr EG-domstolens dom i de förenade målen C-354/03 Optigen Ltd m.fl. Bolaget åberopar vidare Kammarrättens i Jönköping domar den 15 november 2006, mål nr 910-913-06 och 2855-06. Det kan även bli

fråga om tillämpning av artiklarna 56 och 96 i anslutningsfördraget. - Den svenska översättningen av artikel 26 a sjätte mervärdesskattedirektivet, 77/388/EEG, och därmed även 3 kap. 30 f § ML överensstämmer inte helt med den engelska versionen av direktivet. Det som avses kan inte vara att säljaren faktiskt betalat in skatt utan att det finns en skyldighet för säljaren att betala skatt. - Skatteverket: I såväl 3 kap. 30 f § ML som i den svenska översättningen av artikel 26 a sjätte mervärdesskattedirektivet framgår av författningstextens ordalydelse att det krävs att omsättningen har beskattats enligt motsvarigheten till systemet med vinstmarginalbeskattning hos säljaren för att vinstmarginalbeskattning ska få tillämpas av köparen. - Vinstmarginalbeskattning. - Enligt 9 a kap. 1 § ML får en svensk återförsäljare använda vinstmarginalbeskattning vid omsättning av bl.a. begagnade varor som levererats till honom inom EG av en näringsidkare som ska redovisa mervärdesskatt enligt systemet med vinstmarginalbeskattning eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land (jfr artikel 26 a B 1 och 2 sjätte mervärdesskattedirektivet). Enligt 3 kap. 30 f § ML (jfr artikel 26 a Db i sjätte mervärdesskattedirektivet) undantas från skatteplikt gemenskapsinternt förvärv av begagnade varor om varorna har sålts av en skattskyldig återförsäljare och omsättningen har beskattats i det EG-land där transporten till Sverige påbörjats enligt bestämmelser som motsvarar dem i artikel 26 a i det sjätte mervärdesskattedirektivet. Med ett gemenskapsinternt förvärv förstås enligt 2 a kap. 2 § ML att någon mot ersättning förvärvar en vara, om varan transporteras till förvärvaren av denne eller av säljaren eller för någons räkning till Sverige från ett annat EG-land. - Bolaget har framfört uppfattningen att den svenska översättningen av sjätte mervärdesskattedirektivet i vissa delar inte överensstämmer med t.ex. den engelska versionen av direktivet. Vid en jämförelse av den engelska versionen av sjätte mervärdesskattedirektivet med den svenska översättningen av samma direktiv framgår i nu aktuella delar följande. I den engelska versionen av artikel 26 a B 2 fjärde strecksatsen sjätte mervärdesskattedirektivet anges "by another taxable dealer, in so far as the supply of goods by that other taxable dealer was subject to value added tax in accordance with these special arrangements". I den svenska översättningen anges "av en annan skattskyldig återförsäljare, till den del dennes varuleverans beskattats enligt dessa särskilda bestämmelser". I den engelska versionen av artikel 26 a Db anges vidare att "the goods acquired have been subject to tax in the Member State of departure of the dispatch or transport". I den svenska översättningen anges "varorna har påförts skatt i den medlemsstat där försändelsen eller transporten påbörjats". - Artikel 26 a i sjätte mervärdesskattedirektivet infördes genom direktiv 94/5/EEG, vilket ska vara implementerat senast den 1 januari 1995. I preambeln till direktivet uttalas bl.a. följande. Den nuvarande situationen, där det inte finns någon gemenskapslagstiftning för beskattning av begagnade varor, konstverk, antikviteter och samlarföremål, kännetecknas fortfarande av tillämpningen av olika vitt skilda system, som orsakar snedvridning av konkurrensen och störning i handeln både internt och medlemsstaterna emellan. I dessa skillnader ingår också en brist på harmonisering i avgiftsuttaget av gemenskapens egna resurser. Följaktligen är det nödvändigt att så snart som möjligt få ett slut på denna situation. --- Inom den inre marknaden krävs gemenskapsregler som har till syfte att undvika dubbelbeskattning och snedvridning av konkurrensen mellan skattskyldiga personer för att mervärdesskattesystemet ska fungera tillfredsställande. - I målet är fråga om det krävs att säljaren faktiskt har betalat in skatt enligt motsvarigheten till systemet med vinstmarginalbeskattning för att köparen ska få tillämpa detta system. - Kammarrätten i Jönköping har i domar den 15 november 2006, mål nr 910-913-06 och 2855-06, uttalat bl.a. följande. Med hänsyn till ordalydelsen i 3 kap. 30 f § ML och EG-domstolens fasta praxis om att endast sådan skatt utgör mervärdesskatt som också verkligen utgör mervärdesskatt i sjätte mervärdesskattedirektivets mening kan konstateras att när begagnade varor sålts från annat EU-land till köpare i Sverige och därvid har belagts med mervärdesskatt i avsändarlandet så ska mottagarens omsättning beskattas enligt bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning. Någon valfrihet föreligger således i princip inte i ett sådant fall. Vid annat förhållande skulle den totala

uttagna mervärdesskatten vara högre än vad som lagligen kan ske. --- I lagmotiven till 3 kap. 30 f § ML nämns att för att en rimlig kontroll ska kunna ske av de förhållanden som medför att förvärvet undantas från skatteplikt fordras att vinstmarginalbeskattning åberopas på faktura från säljaren. I nationella fall, där inga anmärkningsvärda omständigheter föreligger, är det vanligen tillräckligt att en köpare har en formellt riktig faktura från säljaren för att kunna göra gällande avdrag för ingående mervärdesskatt. Enligt kammarrätten saknas bärande skäl för att göra åtskillnad för de fall då köp sker i annat EU-land. Om följaktligen säljaren på sina fakturor har åberopat t.ex. den tyska motsvarigheten till vinstmarginalbeskattning och några särskilda omständigheter som skulle ge anledning att betvivla säljarens uppgift inte föreligger bör köparen ha rätt att tillämpa vinstmarginalbeskattning, såvida inte Skatteverket genom att föra fram konkreta omständigheter gör annat sannolikt. - Länsrätten gör följande bedömning. - Den svenska mervärdesskattelagstiftningen har anpassats till sjätte mervärdesskattedirektivet. Tolkningen av ML:s bestämmelser ska därför i första hand ske utifrån EG-regler och den EG-rättsliga praxis som finns på området. Även om vinstmarginalbeskattning är ett undantag från huvudregeln och därmed ska tillämpas restriktivt, bör sjätte mervärdesskattedirektivet enligt länsrättens mening inte tolkas så snävt att det krävs att säljaren faktiskt betalat in skatt enligt den tyska motsvarigheten till vinstmarginalbeskattning för att köparen ska ha rätt att tillämpa detta system. En sådan snäv tolkning skulle, bl.a. med hänsyn till kontrollsvårigheter för köparen, kunna orsaka störningar i handeln både internt och medlemsstaterna emellan. Det var bl.a. störningar i handeln som införandet av artikel 26 a sjätte mervärdesskattedirektivet avsåg att avhjälpa. Genom att på fakturan hänvisa till systemet med vinstmarginalbeskattning har säljaren - vars rätt att tillämpa systemet inte är ifrågasatt - enligt länsrättens uppfattning också angett att säljarens omsättning är föremål för vinstmarginalbeskattning i Tyskland. Att skatten sedan inte betalats av säljaren ska rimligen inte drabba köparen, utan denne bör få tillämpa vinstmarginalbeskattning, om inte några särskilda omständigheter ger anledning att betvivla säljarens uppgift om vinstmarginalbeskattning, jfr EG-domstolens dom i de förenade målen C-354/03 Optigen Ltd m.fl., vilken berör frågan om god tro beträffande mervärdesskattebedrägeri i ett tidigare eller senare led, samt kammarrättens ovan redovisade domar. - Beträffande Citroën/Bürstner T 604 har bolagets företrädare skrivit under två fakturor som är identiska, med undantag för att det på den ena fakturan hänvisas till den tyska motsvarigheten till vinstmarginalbeskattningssystemet. Såväl säljarens som köparens namnteckningar skiljer sig åt på de båda fakturorna. Även om den faktura som saknar hänvisning till vinstmarginalbeskattningssystemet inte ger uttryck för att det är fråga om ett gemenskapsinternt förvärv borde förekomsten av de olika fakturorna ha föranlett bolaget att närmare undersöka säljarens verkliga avsikt avseende tillämpning av systemet. Då bolaget underlåtit detta och säljaren inte heller redovisat enligt vinstmarginalbeskattningssystemet har inte bolaget rätt att tillämpa dessa bestämmelser (jfr EG-domstolens dom i de förenade målen C-439/04 Kittel m.fl.). - Beträffande Fiat/Dethleffs H 6842 hänvisas i fakturan till vinstmarginalbeskattningssystemet. Den omständigheten att säljaren i fakturan har angivit köparens VAT-nummer utgör enligt länsrättens mening inte en sådan omständighet som borde ha föranlett bolaget att närmare undersöka säljarens verkliga avsikt avseende tillämpning av vinstmarginalbeskattningssystemet. Inte heller i övrigt har framkommit sådana omständigheter. Bolaget har därför inte haft anledning att vidta ytterligare åtgärder för att säkerställa att transaktionen inte ingår i ett mervärdesskattebedrägeri. Mot bakgrund härav bör bolaget ha rätt att tillämpa vinstmarginalbeskattningssystemet för nu aktuell bil. - Ersättning för biträdeskostnader i Skatteverket. - Bolagets överklagande har delvis bifallits i länsrätten, varför bolaget redan på grund härav bör tillerkännas viss ersättning för sina biträdeskostnader. Bolaget har begärt ersättning för elva timmars arbete med en timersättning om 1 850 kr, totalt 19 600 kr exklusive mervärdesskatt. Bolaget bör enligt länsrättens mening tillerkännas ersättning med skäliga 11 100 kr exklusive mervärdesskatt, vilket motsvarar ersättning

för sex timmars arbete. Ersättningen avser kostnader såväl i Skatteverket som i länsrätten. - Länsrätten upphäver det överklagade beslutet i den del det avser husbilen Fiat/Dethleffs H 6842. - Länsrätten avslår överklagandet beträffande Citroën/Bürstner T 604. - Länsrätten tillerkänner bolaget ersättning för biträdeskostnader med 11 100 kr. Ersättningen får inte betalas ut förrän ersättningsbeslutet vunnit laga kraft mot det allmänna.

Skatteverket överklagade och yrkade att kammarrätten skulle undanröja länsrättens dom och fastställa Skatteverkets beslut samt undanröja länsrättens dom avseende ersättning. Skatteverket anförde därvid bl.a. att det var ostridigt att den tyske försäljaren redovisat de aktuella försäljningarna i periodiska sammanställningar, kvartalsredovisningar, som han varit skyldig att lämna beträffande omsättning av varor som transporteras mellan EG-länder, varför bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning inte kunde tillämpas på de två husbilarna.

Bolaget fullföljde sin talan till den del den inte bifallits i länsrätten och yrkade även ersättning för biträdeskostnader i kammarrätten. Bolaget anförde bl.a. följande. Länsrätten har accepterat att kraven för att få tillämpa vinstmarginaltekniken inte kan ställas så höga att en svensk köpare måste förvissa sig om att den tyske handlaren faktiskt betalat in skatten. Vad som ska avgöras är om fakturorna innehåller en hänvisning till vinstmarginalbeskattningssystemet och så är ju fallet. En köpare kan inte lastas om en säljare gör ändringar i den faktura han behåller för sin egen bokföring.

Vardera parten bestred bifall till motpartens yrkanden.

Kammarrätten i Jönköping (2007-06-19, Rosén, Andersson-Jarl, Löfgren, referent) yttrade: Frågan i målen är huruvida bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning ska tillämpas på bolagets omsättning av två husbilar. Denna kammarrätt har tidigare i flera domar - med varierande omständigheter - prövat tillämpningen av reglerna om vinstmarginalbeskattning med avseende på bl.a. vilken undersökningsplikt en svensk bilhandlare rimligen kan åläggas vid förvärv av begagnade personbilar från andra EG-länder, när säljarens faktiska hantering av mervärdesskatten inte är känd. - Kammarrätten har därvid, såvitt nu är av närmare relevans för förevarande mål, funnit att det är de faktiska bakomliggande omständigheterna som styr köparens rätt att tillämpa bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning. Med andra ord krävs, för att köparen ska kunna tillämpa vinstmarginalbeskattning, att säljaren har behandlat sin försäljning enligt bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning och också varit berättigad till det. Med detta avses inte agerandet gentemot köparen och lämnade uppgifter i fakturor utan den faktiska bakomliggande beskattningsredovisningen. Huruvida säljaren sedan inbetalat uttagen mervärdesskatt är här inte avgörande. I detta avseende avviker inte bestämmelserna i ML från innebörden i mervärdesskattedirektiven. - Först när säljarens hantering av mervärdesskatten inte är känd aktualiseras frågan om köparens undersökningsplikt och hur höga beviskrav som rimligen kan åläggas de skattskyldiga för att vinstmarginalbeskattning ska kunna tillämpas; att de har bevisbördan och undersökningsplikten som sådan framgår av domarna. Kammarrätten har därvid bland annat kommit fram till att om säljaren i utlandet på sina fakturor har åberopat t.ex. den tyska motsvarigheten till vinstmarginalbeskattning och några särskilda omständigheter som skulle ge anledning att betvivla säljarens uppgift inte föreligger bör köparen anses ha gjort rätten till vinstmarginalbeskattning sannolik utan ytterligare undersökningsåtgärder. Frågan om köparens undersökningsplikt har alltså betydelse endast i fall där fakta inte är kända, men när de är kända, exempelvis genom Skatteverkets utredning, saknar frågan om köparen haft anledning att förlita sig på av säljaren lämnade uppgifter, dvs. om köparen kunnat vara i god tro, betydelse för själva beskattningen. - Kammarrätten har följaktligen i tidigare mål där Skatteverket antingen utrett omständigheterna bakom transaktionerna eller kommit med relevanta och korrekta invändningar av substans om att vinstmarginalbeskattning inte varit tillämplig, inte medgivit

sådan beskattning. - I förevarande fall är fråga om två husbilar, en Citroën och en Fiat. I båda fallen har säljaren i utlandet på köpehandlingen angivit bolagets mervärdesskatteregistreringsnummer och redovisat försäljningarna i kvartalsrapporter såsom försäljningar exklusive mervärdesskatt. - Såsom anförts ovan krävs för att köparen ska kunna tillämpa vinstmarginalbeskattning att säljaren har behandlat sin försäljning enligt bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning och också varit berättigad till det. I förevarande mål föreligger en utredning från Skatteverket som visar att säljaren redovisat försäljningarna av de båda aktuella bilarna som mervärdesskattefria försäljningar. Därmed brister det i en grundförutsättning och vinstmarginalbeskattning kan inte tillämpas för dessa bilar. Såsom länsrätten anført saknas för Citroënbilen även tillförlitligt underlag för tillämpning av vinstmarginalbeskattning. - Det ovan anförda innebär att Skatteverkets överklagande i sak ska bifallas och att bolagets överklagande ska avslås i denna del. - Vid denna utgång bedömer kammarrätten att det saknas skäl att bevilja bolaget ersättning för biträdeskostnader i såväl länsrätten som kammarrätten. Skatteverkets överklagande ska således bifallas även i denna del. - Kammarrätten fastställer, med ändring av länsrättens dom, Skatteverkets beslut samt upphäver länsrättens beslut om ersättning i målen. - Kammarrätten avslår ersättningsyrkandet i kammarrätten.

Bolaget överklagade kammarrättens dom och yrkade att Regeringsrätten skulle ändra domen så att bolaget gavs rätt att tillämpa bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning vid omsättning av husbilarna. Bolaget yrkade ersättning för kostnader i målet med 19 600 kr i länsrätten, 11 500 kr i kammarrätten och 28 250 kr i Regeringsrätten. Bolaget begärde även att förhandsavgörande skulle inhämtas från EG-domstolen i frågan om ML och den svenska versionen av mervärdesskattedirektivet samt om tillämpningen av regelsystemet för marginalbeskattning stod i strid med EG-rätten. - Bolaget anförde bl.a. följande. Systemet med vinstmarginalbeskattning innebär att en svensk bilhandlare har rätt att själv tillämpa förfarandet om han har förvärvat fordonet från en näringsidkare i ett annat EG-land där denne ska redovisa mervärdesskatt enligt reglerna för vinstmarginalbeskattning. För att denna beskattningsprincip ska kunna fungera på ett tillfredsställande sätt måste den svenske återförsäljaren således veta om den utländske näringsidkaren ska redovisa sin omsättning enligt dessa regler. Hur detta ska gå till framgår av förarbetena. Dåvarande Riksskatteverket anger där att "det av kontrollskäl bör framgå av den faktura som utställs av den skattskyldige återförsäljaren i det EG-land varifrån varorna sänds att omsättningen beskattats enligt särskilda regler för beskattning av vinstmarginalen. Regeringen delar denna bedömning" (prop. 1994/95:202 s. 58). Särskilda bestämmelser som reglerar den svenske återförsäljarens rätt att tillämpa vinstmarginalbeskattning infördes i samband därmed i 3 kap. 30 f § ML, där det angavs att "skattefriheten enligt första stycket gäller endast under förutsättning att den utländske återförsäljaren utfärdat en faktura eller jämförlig handling som innehåller uppgift om att beskattning skett i enlighet med vad som anges i första stycket". Innebörden av det anförda kan inte förstås på annat sätt än att en svensk återförsäljare måste kunna lita på uppgifterna i den faktura han erhåller. Har den utländske återförsäljaren hänvisat till reglerna om vinstmarginalbeskattning i sin faktura har de krav som uppställs i lagtexten uppfyllts och den svenske återförsäljaren har i sin tur rätt att tillämpa vinstmarginalbeskattning på sin vidareförsäljning. - Konkret gäller ärendet två husbilar, en Citroën och en Fiat. I de fakturor som bolaget erhållit och som utgör de underlag som ska bedömas, finns bolagets registreringsnummer till mervärdesskatt (VAT-nummer) angivet samt texten: "Verrechnung erfolgt nach § 2 a USTG - Differenzbesteuerung". Det kan tyckas att uppgiften om bolagets VAT-nummer skulle vara försvårande men så är knappast fallet. För att få sälja bilar utan moms till en momsregistrerad köpare i ett annat EG-land krävs att det finns en särskild hänvisning i fakturan, t.ex. "intra Community supply article 28c.A, 6th VAT directive". Någon sådan text finns inte utan i stället anges att det är fråga om "differenzbesteuerung" vilket innebär att transaktionen är en vinstmarginalbeskattningstransaktion och ska redovisas som en sådan. Att säljaren i stället valt att redovisa den som en

gemenskapsintern omsättning är knappast ett förhållande som kan tvinga bolaget att ändra sin redovisning. - EG-domstolen har i mål C-439-440/04, Axel Kittel, konstaterat att den som handlar i god tro inte förlorar rätten till avdrag för ingående mervärdesskatt även om denna är hänförlig till en transaktion som utgör bedrägeri. EG-domstolen har vidare i mål C-409/04, Teleos, funnit att myndigheter inte i efterhand kan underkänna transaktioner om det från början vidtagits erforderliga åtgärder för att hantera mervärdesskatten korrekt. I konsekvens härmed borde bolaget ha rätt att tillämpa vinstmarginalbeskattning eftersom bolaget har fakturerats i tron att den tyske leverantören tillämpat detta förfarande. - En bokstavstolkning av den svenska översättningen av lagtext och direktiv skulle tillintetgöra all handel med begagnade bilar som köps från andra EU-länder. Det är inte möjligt att ställa krav på en utländsk säljare att denne ska visa upp sin bokföring för en svensk köpare för att därigenom bevisa att han faktiskt har beskattat sig själv enligt metoden med vinstmarginalbeskattning. Om tillämpningen av de svenska bestämmelserna ska ske på det sätt som kammarrätten gör gällande i sin dom, dvs. att det krävs att den tyske leverantören såväl haft rätt att tillämpa som faktiskt tillämpat de tyska reglerna för marginalbeskattning, blir effekten att handeln mellan svenska och utländska handlare med begagnade bilar upphör. Domen utgör därmed ett handelshinder. - Till stöd för sin talan åberopade bolaget de engelska, tyska och danska textversionerna av den aktuella direktivtexten. Bolaget ansåg vidare att tillämpningen stred mot artiklarna 56 och 96 EG.

Skatteverket bestred bifall till överklagandet men ansåg att bolaget borde medges skälig ersättning för sina biträdeskostnader.

Regeringsrätten (2009-06-10, Wennerström, Stävberg, Kindlund, Lundin, Ståhl) yttrade: Skälen för Regeringsrättens avgörande. De gemenskapsrättsliga frågor som aktualiseras i målet kan avgöras med ledning av EG-domstolens tidigare praxis. Det saknas därför anledning att inhämta ett förhandsavgörande från EG-domstolen.

Av handlingarna framgår att bolaget under januari respektive april 2004 har förvärvat två husbilar från en bilhandlare i Tyskland samt att samma bilar sålts till kunder i Sverige under februari respektive augusti 2004. I fakturorna från den tyske säljaren har hänvisning skett till bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning men även till bolagets VAT-nummer. De fakturor som säljaren tagit in i sin redovisning innehåller bolagets VAT-nummer men bara i det ena fallet en hänvisning till bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning. Båda dessa fakturor har undertecknats av bolagets företrädare. Skatteverkets utredning har visat att den tyske säljaren har behandlat transaktionerna som gemenskapsinterna leveranser och alltså inte redovisat någon utgående mervärdesskatt för dem.

Frågan i målet är om bolaget haft rätt att tillämpa bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning vid omsättning av husbilarna trots att den tyske bilhandlaren som sålt bilarna till bolaget inte har redovisat transaktionerna enligt motsvarande tyska bestämmelser.

Bestämmelser om vinstmarginalbeskattning finns i 3 kap. 30 f § och 9 a kap. ML. Den förstnämnda bestämmelsen innebär att omsättningen av bl.a. begagnade varor kan undantas från skatteplikt som gemenskapsinterna förvärv om varorna har sålts av en skattskyldig återförsäljare och omsättningen har beskattats i det EG-land där transporten till Sverige påbörjats enligt bestämmelser som motsvarar vinstmarginalbeskattning i ML. Om en begagnad vara förvärvas och säljs vidare av en svensk näringsidkare beräknas utgående mervärdesskatt bara på vinstmarginalen enligt bestämmelserna i 9 a kap. ML. De direktivbestämmelser i aktuell lydelse som de svenska bestämmelserna vilar på finns i artikel 26 a B 1 och 2 i sjätte mervärdesskattedirektivet och innebär att beskattning av bl.a. begagnade varor kan ske på grundval av den skattskyldige återförsäljarens vinstmarginal om varorna levereras till honom inom gemenskapen av en annan skattskyldig återförsäljare av begagnade

varor, till den del dennes varuleverans beskattats enligt dessa särskilda bestämmelser. Direktivtexten finns numera i artikel 314 i rådets direktiv 2006/112/EG.

Av såväl bestämmelserna i ML som direktivbestämmelserna framgår att ett krav för att en svensk återförsäljare ska få tillämpa systemet med vinstmarginalbeskattning är att beskattning skett enligt motsvarande bestämmelser i en annan medlemsstat.

Det är ostridigt i målet att den tyske säljaren inte har tillämpat bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning vid leveransen av de båda husbilarna. Det finns därför inte förutsättningar för tillämpning av motsvarande svenska bestämmelser vid bolagets vidareförsäljning av bilarna. Det återstår då att ta ställning till om det finns några särskilda förhållanden som kan innebära att bolagets åtgärder likväl bör godtas.

EG-domstolen har i målet C-409/04, *Teleos*, uttalat att behöriga myndigheter i den medlemsstat varifrån leverans av en vara skett inte kan ålägga en tillhandahållare som agerat i god tro och som har förebringat bevisning som vid första anblick styrker hans rätt till undantag från skatteplikt för en leverans inom gemenskapen av varor, att vid en senare tidpunkt erlagga mervärdesskatt på dessa varor när sådan bevisning visar sig vara falsk, dock utan att det visats att nämnda tillhandahållare deltog i undandragandet, försåvitt denne har vidtagit alla erforderliga åtgärder som står i hans makt för att försäkra sig om att den leverans inom gemenskapen som han genomfört inte lett till någon delaktighet i ett sådant undandragande.

Målet rörde bestämmelserna om skattefrihet för gemenskapsinterna leveranser av varor men EG-domstolens uttalande torde kunna tillämpas även på en situation som den nu aktuella.

I förevarande fall har bolaget tagit emot fakturor i vilka hänvisas både till undantaget avseende vinstmarginalbeskattning och till bolagets VAT-nummer. Förekomsten av bolagets VAT-nummer i fakturorna talar för att den tyske säljaren haft för avsikt att redovisa transaktionerna till beskattning enligt huvudregeln om gemenskapsinterna förvärv. Till detta kommer att förekomsten av bolagets företrädares namnteckning på en faktura med avvikande innehåll som säljaren tagit in i sin bokföring avseende den ena bilen tyder på att bolaget haft kännedom om att det fanns olika versioner av fakturorna. Bolaget har därför varit skyldigt att närmare undersöka om förutsättningarna för att tillämpa bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning var uppfyllda. Såvitt framgår av utredningen har bolaget inte gjort någon sådan undersökning. Bolaget har således inte vidtagit erforderliga åtgärder för att försäkra sig om att förutsättningarna för tillämpning av bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning förelåg. Överklagandet ska därför avslås.

Målet rör frågor av betydelse för rättstillämpningen och bolaget är därför berättigat till skälig ersättning för sina kostnader enligt lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. Regeringsrätten finner att ersättning för bolagets kostnader bör utgå med 20 000 kr.

Regeringsrättens avgörande. Regeringsrätten avslår yrkandet att förhandsavgörande ska inhämtas från EG-domstolen.

Regeringsrätten avslår överklagandet.

Regeringsrätten beviljar bolaget ersättning för kostnader i målet med 20 000 kr.

II.

Efter genomförd revision hos Bilförsäljning i Påarp AB beslutade Skatteverket den 20 april 2004 att påföra bolaget ytterligare utgående mervärdesskatt med

343 903 kr för perioden augusti 2000 på grund av otillåten användning av reglerna om vinstmarginalbeskattning.

Bolaget överklagade beslutet hos länsrätten och yrkade att den påförda utgående mervärdesskatten skulle undanröjas. Vidare yrkade bolaget ersättning för ombudskostnader i målet med 7 500 kr. Bolaget anförde bl.a. följande. Det föreligger inte någon oriktig uppgift varför förutsättningarna för efterbeskattning inte är uppfyllda. Om länsrätten anser att oriktig uppgift föreligger anser bolaget att det redovisat mervärdesskatten på ett korrekt sätt. Bolagets köp av bilar är att hänföra till 3 kap. 30 f § mervärdesskattelagen (1994:200), ML, och bolaget har uppfyllt de krav som ställs varför någon utgående mervärdesskatt inte ska påföras. Bolaget har förvärvat bilarna från tyska bilhandlare utan att åberopa bolagets VAT-nummer. Bolaget klargjorde för de tyska handlarna att det endast var bilar som omfattades av den tyska motsvarigheten till vinstmarginalbeskattning som intresserade bolaget. Ett muntligt avtal träffades om att bolaget skulle erbjudas att förvärva bilar som omfattades av reglerna om vinstmarginalbeskattning. Att de senare köpen av bilarna omfattades av vinstmarginalbeskattningsreglerna bekräftas av fakturorna från de tyska bilhandlarna. Bolaget hade ingen anledning att misstänka att de tyska bilhandlarna gjorde en annan intern redovisning än vad som framgick av fakturorna till bolaget.

Skatteverket bestred bifall till såväl överklagandet som ersättningsyrkandet.

Länsrätten i Skåne län (2005-08-12, ordförande Degenkolbe) yttrade: - - - Länsrätten gör följande bedömning. - Enligt 3 kap. 30 f § första stycket ML undantas gemenskapsinterna förvärv av begagnade varor m.m. från skatteplikt om varorna har sålts av en skattskyldig återförsäljare och omsättningen har beskattats i det EG-land där transporten till Sverige påbörjats enligt bestämmelser som motsvarar vinstmarginalbeskattningsreglerna i 9 a kap. ML. En grundläggande förutsättning för att en svensk återförsäljare ska kunna tillämpa de svenska vinstmarginalbeskattningsreglerna i 9 a kap. ML vid vidareförsäljning är således att omsättningen faktiskt har beskattats i leverantörens EG-land enligt bestämmelser som motsvarar de svenska vinstmarginalbeskattningsreglerna. - EG-domstolen har i dom den 13 december 1989 i mål C-342/87 Genius Holding BV mot Staatssecretaris van Financiën (REG 1989, s. 4227) fastslagit att utnyttjandet av den avdragsrätt som föreskrivs i sjätte mervärdesskattedirektivet inte omfattar sådan skatt som ska betalas endast för att den har angivits på fakturan. Domstolen klargjorde, i punkt 13 i domen, att utnyttjandet av avdragsrätten var begränsat till att gälla endast skatt som ska betalas enligt gällande lag, dvs. skatt som hör ihop med en mervärdesskattepliktig transaktion eller skatt som har betalats inom ramen för skattskyldigheten. I punkt 17 i domen angav domstolen att skattebedrägerier skulle underlättas om all fakturerad skatt kunde dras av även när den inte överensstämmer med den skatt som lagligen ska betalas. - På motsvarande sätt föreligger inte rätt att tillämpa vinstmarginalbeskattningsreglerna enbart på grund av en angivelse på en faktura utan de förutsättningar som anges i 3 kap. 30 f § första stycket ML - att omsättningen faktiskt har beskattats i leverantörens EG-land enligt bestämmelser som motsvarar de svenska vinstmarginalbeskattningsreglerna - måste vara uppfyllda. - I förevarande fall är utrett och ostridigt att de tyska leverantörerna vid försäljningen av de i målet aktuella bilarna inte har tillämpat de mot vinstmarginalbeskattning svarande tyska reglerna. Bolaget har därför inte heller rätt att tillämpa de svenska vinstmarginalbeskattningsreglerna vid vidareförsäljningen av bilarna. De av bolaget åberopade fakturorna återspeglar inte den verkliga skattesituationen och kan därför inte grunda rätt för bolaget att tillämpa vinstmarginalbeskattningsreglerna vid vidareförsäljningen. Bolagets utredningsplikt och eventuella goda tro saknar betydelse i sammanhanget. För att efterbeskattning av mervärdesskatt ska kunna ske krävs att de lämnade uppgifterna objektivt sett är oriktiga. Genom att de uppgifter som bolaget lämnat till ledning för beskattningen visat sig vara oriktiga föreligger grund för efterbeskattning av mervärdesskatten. Överklagandet ska därför avslås. -

Bolaget har inte vunnit bifall till sitt yrkande. Inte heller föreligger någon annan förutsättning för att bevilja bolaget ersättning för kostnader i målet. - Länsrätten avslår överklagandet. - Länsrätten avslår yrkandet om ersättning för kostnader i målet.

I överklagande hos kammarrätten vidhöll bolaget sin talan och yrkade ersättning för sina kostnader i kammarrätten med 4 440 kr. Bolaget yrkade vidare att kammarrätten skulle inhämta förhandsavgörande från EG-domstolen beträffande frågan om tillämpningen av de svenska reglerna i 3 kap. 30 f § ML stred mot EG-fördraget och/eller rådets sjätte mervärdesskattedirektiv. Till stöd för sin talan åberopade bolaget vad det tidigare anfört och tillade bl.a. följande. Det är uppenbart oskäligt att efterbeskatta bolaget i nu aktuellt fall. Efterbeskattning ska därför inte ske. Enligt 3 kap. 30 f § ML, i här tillämplig lydelse, är det tillräckligt att säljarnas fakturor innehållit uppgift om att försäljningstransaktionerna i Tyskland beskattats med tillämpning av marginalprincipen för att bolaget i sin tur ska vara berättigat att tillämpa reglerna om vinstmarginalbeskattning. Detta förfarande är vad som enligt lagstiftaren krävs för att möjliggöra en rimlig kontroll av de förhållanden som medför att förvärvet undantas från skatteplikt (jfr prop. 1994/95:202 s. 75). Att vid varje köp begära att få se säljarens bokföring är inte rimligt. - Enligt Skatteverkets skrivelser 2002-12-19 och 2005-02-02 angående vinstmarginalbeskattning, måste en skattskyldig återförsäljare som tillämpar bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning styrka att leverantören inte är näringsidkare eller att leverantören, om inköp skett från en näringsidkare, tillämpar och har rätt att tillämpa dessa bestämmelser. Därigenom införs ett strikt krav som innebär att svenska köpare måste begära att få se säljarens interna bokföring för att få klart besked om huruvida vinstmarginalbeskattningsbestämmelserna kan användas vid en senare försäljning i Sverige. Detta utgör ett direkt hinder för den fria rörligheten för varor och ett indirekt handelshinder.

Skatteverket ansåg att överklagandet skulle avslås och bestred bifall till ersättningsyrkandet, men vitsordade yrkat ersättningsbelopp som skäligt för det fall bolaget vann bifall till sin talan.

Kammarrätten i Göteborg (2006-12-21, Edlund, Grankvist, Harmsen Hogendoorn, referent) yttrade: Frågan i målet är huruvida bolaget genom att tillämpa bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning vid försäljning av de aktuella bilarna har lämnat en sådan oriktig uppgift som medför att grund för efterbeskattning föreligger. - Av 9 a kap. 1 § ML följer att bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning får tillämpas vid en skattskyldig återförsäljares omsättning av begagnade varor m.m. som levererats till honom inom EG av en näringsidkare som ska redovisa mervärdesskatt enligt 9 a kap. ML eller motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land. - Till grund för bestämmelsen i ML ligger artikel 26 a B.2 fjärde strecksatsen i det sjätte mervärdesskattedirektivet enligt vilken bestämmelse för tillämpning av vinstmarginalbeskattning - i ett fall som det förevarande - krävs att den skattskyldige återförsäljaren tillhandahåller begagnade varor som levereras till honom inom gemenskapen av en annan skattskyldig återförsäljare, till den del dennes varuleverans beskattats enligt dessa särskilda bestämmelser. - Samma krav på att den skattskyldige - i detta fall tyske - återförsäljarens omsättning av bilar ska ha vinstmarginalbeskattats gäller enligt 3 kap. 30 f § ML för att den skattskyldige - i detta fall svenske - återförsäljarens gemenskapsinterna förvärv av bilarna från Tyskland ska vara undantaget från skatteplikt (jfr artikel 26 a D b). - Regleringen i såväl ML som direktivet ger således uttryck för att det för tillämpning av vinstmarginalbeskattningsbestämmelserna krävs att en skattskyldig återförsäljare som levererar begagnade varor till en annan skattskyldig återförsäljare ska ha tillämpat de aktuella bestämmelserna för att den sistnämnde ska kunna tillämpa vinstmarginalbeskattning på sin vidareförsäljning. - I målet är ostridigt att de tyska näringsidkare som levererat här aktuella bilar till bolaget inte har redovisat omsättningen för beskattning enligt bestämmelser som motsvarar de svenska reglerna om

vinstmarginalbeskattning i 9 a kap. ML. Förutsättningarna för att bolaget ska kunna tillämpa bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning vid vidareförsäljning av bilarna är därför inte uppfyllda. Att de tyska återförsäljarna på sina fakturor felaktigt angett att beskattning skett i enlighet med vinstmarginalbeskattningsreglerna föranleder inte annan bedömning. - Eftersom ML:s och det sjätte mervärdesskattedirektivets bestämmelser överensstämmer i detta avseende och innebörden av direktivbestämmelserna framstår som klar, finner kammarrätten inte skäl att inhämta förhandsavgörande från EG-domstolen. - Kammarrätten övergår härefter till frågan om det finns grund för efterbeskattning. - Enligt 21 kap. 11 § skattebetalningslagen (1997:483) får efterbeskattning ske om ett beskattningsbeslut blivit felaktigt eller inte fattats på grund av att den skattskyldige i en skattedeclaration eller på annat sätt under förfarandet hos Skatteverket lämnat någon oriktig uppgift till ledning för beskattningsbeslutet. Enligt 21 kap. 13 § andra stycket samma lag får efterbeskattning inte ske om beslutet med hänsyn till omständigheterna skulle framstå som uppenbart oskäligt. Förutsättningarna för efterbeskattning överensstämmer i princip med vad som gäller för eftertaxering i inkomstskattehänseende. - Kammarrätten anser att bolaget genom att felaktigt redovisa mervärdesskatt beräknad på vinstmarginalen, har lämnat sådana uppgifter som utgör grund för efterbeskattning. Några omständigheter som innebär att det skulle vara uppenbart oskäligt att efterbeskatta bolaget har inte framkommit. Överklagandet ska därför avslås. - Bolaget har inte vunnit bifall till sin talan. Vid denna utgång finns inte skäl att bevilja ersättning för kostnader i målet. - Kammarrätten avslår yrkandet om inhämtande av förhandsavgörande från EG-domstolen. - Kammarrätten avslår överklagandet och yrkandet om ersättning för kostnader i kammarrätten.

Bolaget fullföljde sin talan hos Regeringsrätten och yrkade ersättning för sina kostnader i länsrätten med 7 500 kr, i kammarrätten med 4 440 kr och i Regeringsrätten med 8 410 kr. Bolaget yrkade även att Regeringsrätten skulle inhämta förhandsavgörande från EG-domstolen i frågan om tillämpningen av de svenska reglerna i 3 kap. 30 f § ML strider mot EG-fördraget eller mot sjätte mervärdesskattedirektivet. - Bolaget anförde bl.a. följande. Vid varje bilköp har bolaget erhållit en faktura som endast anger § 25 A och inte något VAT-nummer för köparen. Det förhållandet att säljaren i sin interna redovisning haft en handskriven notering som uppenbarligen gjorts efter det att fakturan skrivits ut är omöjligt för bolaget att ha någon kännedom om. Bolaget har inte haft anledning att misstänka att någon av de tyska återförsäljarna haft en annan internredovisning än vad som framgått av de fakturor som bolaget erhållit. Att K.W. angett A.A. som köpare i tre fall saknar såväl han som bolaget helt kännedom om. Bolaget har erhållit fakturor från K.W. där det framgått att bilarna omfattades av bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning och där fakturorna angett bolaget som köpare. Det har inte funnits anledning att misstänka att reglerna om vinstmarginalbeskattning inte skulle vara tillämpliga av den anledningen att den tyska motsvarigheten till registreringsbevis (Fahrzeugbrief) anger ett företagsnamn, eftersom den person som anges i ett Fahrzeugbrief inte behöver vara samma person som den som äger bilen. Det har inte heller funnits någon anledning att undersöka förhållandena ytterligare när bolaget erhållit fakturor från de tyska bilhandlarna som klart anger att reglerna om vinstmarginalbeskattning är tillämpliga på bilarna. Det får slutligen framhållas att den information som den skattskyldige haft vid tidpunkten för inköpen under åren 1999 och 2000 varit begränsad. Av denna information framgår att det förhållandet att återförsäljaren i det andra landet själv tillämpat sitt lands motsvarighet till vinstmarginalbeskattning vid sin försäljning till den svenske återförsäljaren styrks genom att säljaren på sin faktura anger att han tillämpat reglerna om vinstmarginalbeskattning. Enligt bolagets mening måste säljarens uppgifter på fakturan om att reglerna om marginalbeskattning tillämpats vara tillräckligt för att köparen ska få tillämpa regelsystemet i sitt land. I vart fall när det som i detta fall föreligger god tro hos köparen. En tillämpning av lagtexten som innebär att köparen har strikt ansvar för att säljaren tillämpat marginalbeskattningsreglerna, vilket kräver att den svenske

köparen ska inhämta bevis om hur inköp och mervärdesskatt behandlas i säljarens bokföring, torde strida mot sjätte mervärdesskattedirektivet. - Det föreligger inte någon oriktig uppgift varför förutsättningarna för efterbeskattning inte är uppfyllda. Alternativt är det uppenbart oskäligt att efterbeskatta bolaget i nu aktuella fall.

Skatteverket bestred bifall till överklagandet men ansåg att bolaget borde medges skälig ersättning för sina ombudskostnader.

Regeringsrätten (2009-06-10, Wennerström, Stävberg, Kindlund, Lundin, Ståhl) yttrade: Skälen för Regeringsrättens avgörande. De gemenskapsrättsliga frågor som aktualiseras i målet kan avgöras med ledning av EG-domstolens tidigare praxis. Det saknas därför anledning att inhämta ett förhandsavgörande från EG-domstolen.

Av handlingarna framgår att bolaget under åren 1999 och 2000 förvärvat bilar från två tyska bilhandlare. Skatteverket har efter revision hos bolaget och genom utredning med hjälp av tyska myndigheter funnit att säljarna inte har tillämpat bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning vid avyttring av elva av dessa bilar. Vidare framgår att de tyska säljarnas exemplar av fakturorna innehåller uppgift om bolagets VAT-nummer och i tre fall uppgift om att en av bolagets företrädare skulle ha varit köpare men att de fakturor som bolaget tagit in i sin bokföring inte innehåller dessa uppgifter. I stället har antingen stämplat eller skrivits "§ 25a" på bolagets fakturor. Slutligen framgår att åtta av de aktuella bilarna har företag upptagits som senaste brukare i den tyska fordonshandlingen Fahrzeugbrief.

Frågan i målet är om bolaget haft rätt att tillämpa bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning vid omsättning av bilarna trots att de tyska bilhandlare som sålt bilarna till bolaget inte har redovisat transaktionerna enligt motsvarande tyska bestämmelser och, om så inte är fallet, om förutsättningar föreligger för efterbeskattning.

Bestämmelser om vinstmarginalbeskattning finns i 3 kap. 30 f § och 9 a kap. ML. Den förstnämnda bestämmelsen innebär att omsättningen av bl.a. begagnade varor kan undantas från skatteplikt som gemenskapsinterna förvärv om varorna har sålts av en skattskyldig återförsäljare och omsättningen har beskattats i det EG-land där transporten till Sverige påbörjats enligt bestämmelser som motsvarar vinstmarginalbeskattning i ML. Om en begagnad vara förvärvas och säljs vidare av en svensk näringsidkare beräknas utgående mervärdesskatt bara på vinstmarginalen enligt bestämmelserna i 9 a kap. ML. De direktivbestämmelser i aktuell lydelse som de svenska bestämmelserna vilar på finns i artikel 26 a B 1 och 2 i sjätte mervärdesskattedirektivet och innebär att beskattning av bl.a. begagnade varor kan ske på grundval av den skattskyldige återförsäljarens vinstmarginal om varorna levereras till honom inom gemenskapen av en annan skattskyldig återförsäljare av begagnade varor, till den del dennes varuleverans beskattats enligt dessa särskilda bestämmelser. Direktivtexten finns numera i artikel 314 i rådets direktiv 2006/112/EG.

Av såväl bestämmelserna i ML som direktivbestämmelserna framgår att ett krav för att en svensk återförsäljare ska få tillämpa systemet med vinstmarginalbeskattning är att beskattning skett enligt motsvarande bestämmelser i en annan medlemsstat.

Det är ostridigt i målet att de tyska säljarna inte har tillämpat bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning vid leveransen av bilarna. Det finns därför inte förutsättningar för tillämpning av motsvarande svenska bestämmelser vid bolagets vidareförsäljning av bilarna. Det återstår då att ta ställning till om det finns några särskilda förhållanden som kan innebära att bolagets åtgärder likväl bör godtas.

EG-domstolen har i målet C-409/04, Teleos, uttalat att behöriga myndigheter i

den medlemsstat varifrån leverans av en vara skett inte kan ålägga en tillhandahållare som agerat i god tro och som har förebringat bevisning som vid första anblick styrker hans rätt till undantag från skatteplikt för en leverans inom gemenskapen av varor, att vid en senare tidpunkt erlægga mervärdesskatt på dessa varor när sådan bevisning visar sig vara falsk, dock utan att det visats att nämnda tillhandahållare deltog i undandragandet, försåvitt denne har vidtagit alla erforderliga åtgärder som står i hans makt för att försäkra sig om att den leverans inom gemenskapen som han genomfört inte lett till någon delaktighet i ett sådant undandragande.

Målet rörde bestämmelserna om skattefrihet för gemenskapsinterna leveranser av varor men EG-domstolens uttalande torde kunna tillämpas även på en situation som den nu aktuella.

I förevarande fall har bolaget tagit emot fakturor som i de flesta fall har stämplat med "§ 25a". I andra fall finns i fakturan angivet såväl att påslag skett med mervärdesskatt om 16 procent omedelbart följt av tillägget "§ 25a". Med dessa knapphändiga och i sig intetsägande samt i vissa fall motstridiga uttryckssätt går det inte att sluta sig till att de tyska säljarna har tillämpat systemet med vinstmarginalbeskattning. Till detta kommer i några fall oklarheter om vem som rätteligen är köpare av bilarna och i vissa andra fall oklarheter om de tyska säljarna med hänsyn till uppgifterna i de tyska fordonshandlingarna vid sina egna förvärv varit berättigade att använda sig av systemet med vinstmarginalbeskattning. Bolaget har därför varit skyldigt att närmare undersöka om förutsättningarna för att tillämpa bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning var uppfyllda. Såvitt framgår av utredningen har bolaget inte gjort någon sådan undersökning. Bolaget har således inte vidtagit erforderliga åtgärder för att försäkra sig om att förutsättningarna för tillämpning av bestämmelserna om vinstmarginalbeskattning förelåg.

Som förutsättning för efterbeskattning gäller enligt 21 kap. 11 § skattebetalningslagen att ett beskattningsbeslut har blivit felaktigt på grund av att den skattskyldige lämnat oriktiga uppgifter. Mot bakgrund av det ovan anförda finner Regeringsrätten att bolagets åtgärder måste anses innebära att bolaget lämnat oriktiga uppgifter. Omständigheterna är inte sådana att det framstår som uppenbart oskäligt att efterbeskatta bolaget.

Målet rör frågor av betydelse för rättstillämpningen och bolaget är därför berättigat till skälig ersättning för sina kostnader enligt lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. Regeringsrätten finner att ersättning för bolagets kostnader bör utgå med 20 000 kr.

Regeringsrättens avgörande. Regeringsrätten avslår yrkandet att förhandsavgörande ska inhämtas från EG-domstolen.

Regeringsrätten avslår överklagandet.

Regeringsrätten beviljar bolaget ersättning för kostnader i målet med 20 000 kr.

Föredragna under tiden februari - maj 2009, föredragande Wahren, målnummer 4451-07, 4454-07 och 622-07

Sökord: Mervärdesskatt; EG-rätt, mervärdesskatt; Eftertaxering; Ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m., ersättning beviljades

Litteratur:
